

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζήδου, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη, διευθύνοντος.

ΑΡΙΘ.

ΕΚΤΥΠΟΥΤ.
ΕΙΣ 20,000 μ.ε.
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ 2-
ΚΑΙ 1-
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Η ΘΥΣΙΑ ΤΟΥ ΕΓΩ

Ἐν ταῖς πολιτικαῖς καὶ κοινωνικαῖς διαμάχαις, αἰ-
τινες συχνότατα δυστυχῶς χωρίζουσιν εἰς δύο ἀντι-
μαχόμενα στρατόπεδα τοὺς ἀπανταχοῦ ὁμογενεῖς, τὸ
ἐν τῶν στρατοπέδων κατὰ φυσικὸν λόγου κερδίζει τὴν
νίκην. Ἀπατῶνται ὅμως οἱ νομίζοντες ὅτι μόνον τὸ
ἕτερον ὑφίσταται τὴν ἥτταν. Τὴν ἥτταν τὴν ὑφίστα-
ται συνηθέστατα ὁλόκληρος ἡ Πατρίς, ὅπως καὶ ἄλ-
λοτε εἴπομεν καὶ διαρκῶς θὰ κηρύττωμεν, μέχρις ὅτου
ἡ ἀλήθεια αὐτὴ γίνῃ κτῆμα ἔλων τῶν Ἑλλήνων, ὡς
εἶναι καὶ ὄλων πόνος ὁ πόνος τῆς Πατρίδος.

Τὰς ἐν λόγῳ διαμάχας, ἃς συνηθέστατα ἐμπνέει ὁ
ἐγωϊσμός, δὲν πρέπει νὰ συγχέῃ τις πρὸς τοὺς εὐγε-
νεῖς ἀγῶνας τῆς ἀμίλλης ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ. Οἱ
διὰ τῆς εὐσταθείας αὐτῶν νικῶντες εἰς τοὺς ἀγῶνας
τούτους εἶναι βεβαίως ἀξιοὶ μεγάλης τιμῆς. Ἀλλ' ἐρ-
χεται ἐνίοτε καὶ ἐν αὐτοῖς κρίσιμός τις στιγμὴ, καθ'
ἣν τὴν δάφνην τῆς νίκης δὲν λαμβάνει ὁ ὑπερισχύων
ἀλλ' ὁ ὑποχωρῶν, ἀποβαίνει δ' οὗτος ἀξίος πολὺ μεί-
ζονος τιμῆς καὶ θαυμασμοῦ. Ὁ Θεμιστοκλῆς καὶ πρὸ
τῆς ἐν Σαλαμίνι ναυμαχίας, ἣτο ἤδη νικητὴς, ὅτε ἔλε-
γεν εἰς τὸν Εὐρυβιάδην τὰ θαυμάσια ἐκεῖνα λόγια—
«Πάταξον μὲν ἄκουσον δέ». Θ' ἀπομένωσι δὲ ταῦτα
ἔσαε! σύμβολον τῆς ὑπερτάτης θυσίας, ἣν ἕκαστος ὀφεί-
λει εἰς τὴν προσφιλεστάτην τῶν μητέρων.

Οὐδεὶς, δὲ μὴ φιλοδοξῶν νὰ παράσχῃ ἐκδούλευσιν τινα
ἀναλόγως τῶν δυνάμεων του εἰς τὴν Πατρίδα. Πρὸς
οἷονδ' ἡ ποτε ἄλλον λαὸν διεκδικουμένῃ ἡμεῖς, καὶ δικαίως,
τὴν ὑπεροχὴν ἐν τῷ μεγαλείῳ τῶν ἐκδουλεύσεων τού-
των, ὧν ἡ ἀναγραφὴ ἀπετέλεσε τὴν ὠραιότεραν καὶ ἐν-
δοξωτέραν ἱστορίαν τοῦ κόσμου. Ἀλλ' αἱ πρὸ τῶν ἡ-
ρωικῶν κατορθωμάτων ἄτινα ἐν αὐτῇ παρελαύνουσιν,
ἐξίστανται οἱ λαοί, πρὸ τῶν κατορθωμάτων τῆς αὐ-
ταπαρνήσεως καὶ αὐτοθυσίας συγκινητικώτερα τε-
λοῦσι μνημόσυνα πάλλουσιν αἱ καρδίαι καὶ ὑγραίνον-
ται οἱ ὀφθαλμοί.

Τὸ ἔθνος ἡμῶν, ὅπως ἄλλοτε, ἔχει καὶ σήμερον πρὸ
αὐτοῦ εὐρύτατον στάδιον ἐνεργείας πρὸς πραγμάτων
τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ ἀποστολῆς, δὲν εἶναι δὲ μόνον τὰ
ἡρωϊκὰ κατορθώματα ἄτινα θὰ συντελέσωσι ταύτην.
Ἰδιαιτάτα καὶ ἐξαιρετικῶς δι' ἔργων αὐταπαρνήσεως καὶ
ἐθελουσίας, διὰ τῆς ἥττης δηλονότι τοῦ ἐγὼ ἡμῶν, θὰ
ἐπιτευχθῇ ἡ νίκη τῆς Πατρίδος, εἰς τοιαύτας δὲ ἐνδό-
ξους ἥττας καλεῖ αὐτὴ πρωταγωνιστὰς τὰ μᾶλλον
ὑπέροχα, τὰ μᾶλλον ἀφωσιωμένα τέκνα τῆς. Ἀντὶ πτω-
χαλαζονικῶν πόθων πρὸς ἀπόκτησιν ἐφημέρου φήμης
μία ἔστω ἐκάστου ἡμῶν ἡ φιλοδοξία. Νὰ καταστῶμεν
ἀφανῆ ἔστω, ἀλλ' ἀσφαλῆ λιθάρια τῶν Θεμελίων, ἐφ'
ῶν θὰ ἐρείσθῃ τῆς πατρίδος ἡ ἀνύψωσις καὶ ἡ δόξα.
Αὐτὴν τὴν φιλοδοξίαν ἔχοντες οἱ πρόγονοι ἐκληροδό-
τησαν ἡμῖν τὴν ὑψηλὴν εἰρήνην.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ ἐνδεκάτη.

(Ματθ. ιδ'. 16—24).

Κείμενον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην¹ Ἀνθρώπος
τις ἐποίησε² δεῖπνον μέγα καὶ ἐκάλεσε πολλούς, καὶ
ἀπέστειλε τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δεῖπνου εἰ-
πεῖν τοῖς κεκλημένοις· Ἐρχεσθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμα ἐστὶ
πάντα. Καὶ ἤρξαντο³ ἀπὸ μιᾶς⁴ παραιτεῖσθαι πάντες.
Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ. Ἀγρόν ἡγόρασα, καὶ ἔχω ἀ-
νάγκην ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με
παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε. Ζεύγη βοῶν ἡγόρασα
πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε ἔχε με
παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε. Γυναικα ἐγνημα, καὶ διὰ
τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. Καὶ παραγενόμενος ὁ δού-
λος ἐκεῖνος ἀνήγγειλε τῷ Κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε
ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ. Ἐξελ-
θε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ρύμας⁵ τῆς πόλεως καὶ
τοὺς πτωχοὺς καὶ⁶ ἀναπήρους καὶ τυφλοὺς καὶ χω-
λοὺς εἰσάγαγε ὧδε, καὶ εἶπεν ὁ δούλος, Κύριε γέγονεν
ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστὶ. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος
πρὸς τὸν δούλον. Ἐξελθε εἰς τὰς⁷ ὁδοὺς καὶ φραγμούς,⁸
καὶ⁹ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν ἵνα¹⁰ γεμισθῇ ὁ οἶκός μου.
Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν¹¹ ἀνδρῶν ἐκεῖνων τῶν
κεκλημένων γεύσεται μου τοῦ δεῖπνου. Πολλοὶ μὲν
γὰρ εἰσὶ κλητοί,¹² ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Σημειώσεις.

1) Ἀ ν θ ρ ω π ό ς τις=ὁ Ματθαῖος ἔχει βασιλεὺς. 2) Δ ε ῖ-
π ν ο ν μ ε γ α=ὁ Ματθαῖος γενικώτερον ἀναφέρει γάμος. 3) Ἀ-
π ο σ τ ε ῖ λ α=ἀπὸ μιᾶς προσκλησέως=εὐθὺς μετὰ τὴν πρόσκλησιν.
4) Π α ρ α ἰ τ ε ῖ σ θ α ἰ=ν' ἀποφεύγωσι. 5) Ρ ύ μ α ς=στενω-
πούς. 6) Ἀ ν α π ή ρ ο υ ς=μισερούς. 7) Ε ἰ ς τ α ς ὁ δ ο ῦ ς
=τὰς ἐξω τῆς πόλεως μεγάλας ὁδοὺς. 8) Φ ρ α γ μ ο ῦ ς=μάν-
δρας ἢ φράκτας ἐντὸς τῶν ὁποίων συνήθως ὑψίζοντο οἱ ταξιδιᾶ-
ται. 9) Ἀ ν ά γ α σ σ ο ν=πείθον διὰ τοῦ λόγου καὶ ἀ ν ά γ-
κ α σ σ ο ν δι' αὐτοῦ. 10) Ἰ ν α γ ε μ ῖ σ θ ῇ ὁ ο ἶ κ ό ς μ ο υ=
ἵνα πάντες μετάρχωσι τῆς βασιλείας μου. 11) Ο ὕ δ ε ἰ ς τ ῶ ν
ἀ ν δ ρ ῶ ν=τ ο ῦ δ ε ἰ π ν ο υ. 12) Κ λ η τ ο ς λαὸς τοῦ Θεοῦ ἦτο ὁ
Ἰουδαϊκός· ἀλλ' αὐτὸς ἀγαπήσας τὸν κόσμον μᾶλλον καὶ τὰ τούτου
ἀγαθὰ περιεφρόνησε τὸ κήρυγμα καὶ ἐξῆλθον τὸν κληρύτερον, δι'
αὐτὸ ἀποφενούται ἀπὸ τοῦ δεῖπνου ὑπὸ τοῦ οἰκοδεσπότητος.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΔΕΝ ΣΩΖΕΙ

Τὸ σημερινὸν ἀναγνωσθὲν ἀπόσπασμα τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγε-
λίου εἶναι μία τῶν ὠραιότερων παραβολῶν, τὰς ὁποίας ὁ
Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς διδάσκων ἀπηύθυνε πρὸς τὸν
λαόν. Καὶ ἡ παραβολὴ αὕτη σκοπὸν ἔχει νὰ διδάξῃ ἡμᾶς,
ἀφ' ἐνὸς τὰ ἐμπόδια, τὰ ὁποῖα ἐμποδίζουσιν ἡμᾶς νὰ φανώ-
μεν ὑπὸ κληρονομίαν τῆς κλησιν ἡμῶν, καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ πείσῃ
ἡμᾶς ὅτι δὲν ἀρκεῖ νὰ εἴμεθα προσκεκλημένοι μόνον, διὰ νὰ
εἴμεθα ἐκλεκτοί, ἀλλ' ὅτι ὀφείλομεν νὰ δεχθῶμεν εὐγνωμί-
αν τὴν πρὸς ἐλπίαν ἡμῶν εἰς τὸν Χριστιανισμόν, καὶ ἔτσι

λέν και προσέλωμεν εις αὐτὸν δεχόμενοι τροφήν και κατὰ τῆς ζωῆς ἡμῶν τὰς διδασκαλίας τὰς ἠθικὰς και ἑρμηνείας, τὰς ὁποίας ὁ καλὸς ἡμῶν Κύριος προσφέρει ἡμῶν. Καὶ εἶναι ἐμπόδια εἰς τὸ νὰ προσέλωμεν ἡμεῖς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Σωτῆρος, καὶ νὰ λάβωμεν μέρος εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἡτοιμασμένην τράπεζαν ἢ προσκόλλησιν ἡμῶν εἰς τὰ ὕλικά συμφέροντα, τὰ ὁποία παρουσιάζει εἰς ἡμᾶς ὁ κόσμος. Οἱ μὲν ἀφωσιωμένοι εἰς τὴν ἀπόκτησιν καλλιέργειαν και αὐξήσιν τῆς κτηματικῆς και χρηματικῆς αὐτῶν περιουσίας δὲν ὑπολογίζουσιν εἰς ἄλλας ὑποχρεώσεις, περιτέλονται και αὐτὰς τὰς ἀπολύτως ἀναγκαίας εἰς αὐτοὺς και εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτῶν χρηματικὰς δαπάνας, προσφεύγουσιν πολλάκις εἰς μέσα ὅχι τόσο ἐντιμα, μὴ ἀποδεικνύοντες και νὰ ἀδικήσωσιν ἐτι, ἀποφεύγουσι πᾶσαν κοινωφελῆ και φιλάδελφον συνδρομήν, και ζῶσιν ἐστερημένοι παντὸς ἀγαθοῦ και πάσης ἠθικῆς ἀπολαύσεως ἀπλῶς και μόνον ἵν' ἀποκτήσωσιν περιουσίαν κτηματικὴν ἢ ἄλλην οἰκονομήσῃ. Οὕτω ἀμελοῦσιν ἐντελὸς τῆς ψυχικῆς αὐτῶν σωτηρίας, και ἀποθνήσκουσιν ἀμετανόητοι και ἐλεεινοὶ ἀποκομίζοντες εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν ὡς ἐφόδια αἰωνίας καταδίκης, τὴν ἀγωνίαν τῶν οἰκείων και τὴν κατάραν τῶν ἡδονικῶν ὑπ' αὐτῶν. Ἄλλοι δὲ πάλιν προσκεκολλημένοι εἰς τὰς ἀπολαύσεις τῶν σαρκικῶν ἡδονῶν θεωροῦσιν ἀπόκτημα ἀσφαλές και εὐδαίμον τὰς τέρψεις τὰς ὁποίας εὐρίσκουσιν ἐν ταῖς σχέσιν αὐτῶν πρὸς γυναῖκας. Ἐκεῖ διημερεύουσιν και διανυκτερεύουσιν μηδὲν πνευματικὸν συλλογίζοντες. Διὰ τοῦς τοιούτους δὲν ὑπάρχει κόσμος ἄλλος ἐκτὸς τοῦ κόσμου ὁ ὁποῖος προσπορίζει εἰς αὐτοὺς βραχυτάτην ἔστω ἡδονήν. Χάριν τῆς ἡδονῆς ταύτης λησμονοῦσι τελείως τὰ παραγγέλματα τοῦ Εὐαγγελίου, τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν εἰς ἑαυτούς, και εἰς τὸν πλησίον αὐτῶν, προσκεκολλημένοι δὲ εἰς τὴν πηγὴν τῆς βραχείας ἡδονῆς ἐντελῶς ἀφαιροῦνται ἀπὸ τοῦ λοιποῦ κόσμου μέχρις οὗ καταλάβῃ αὐτοὺς κόρος, και καταστήσῃ αὐτοὺς ἢ ἀπόλαυσις αὐτῇ ἐρείπια οἰκτρὰ ἠθικὰ και ψυχικά και σωματικά. Ἀσθενεῖαι φοβεραὶ μαστιζοῦσιν αὐτούς, ὡς καρποὶ τῆς φιληδονίας αὐτῶν. Τὸ σῶμα, ῥάκος πραγματικὸν μόλις περιφέρεται ὑπ' αὐτῶν συρόμενον, ἢ διάνοια ἐσκοτισμένη δὲν δύναται ν' ἀντιληφθῇ και αὐτῶν τῶν ἀπλῶν σκέψεων και ἰδεῶν. Οὐδεμίαν μέριμναν παρ' αὐτοῖς περὶ μετανόας ἢ διορθώσεως διότι οὐδὲ ἀντίληψιν ἀμφοτέρων τούτων ὑπάρχει παρ' αὐτοῖς. Καὶ ἀποθνήσκουσιν νεκροὶ ἄλλως τε οὗτοι ἀπὸ πολλοῦ. Τοιαῦτα εἶναι τὰ ἐμπόδια, ἅτινα παρουσιάζει εἰς τὸν χριστιανὸν ὁ κόσμος. Ἐμπόδια φοβερά, τὰ ὁποία μεταβάλλουν εἰς ἀληθὲς βασανιστήριον τὴν παρούσαν ζωὴν, και προπαρασκευάζουσιν ἀσφαλῶς και τὸ αἰώνιον βασανιστήριον τῆς ἄλλης ζωῆς. Εἴμεθα πάντες κεκλημένοι εἰς τὸ Δεῖπνον, ἀλλὰ τοῦτο μόνον δὲν ἀρκεῖ. Ὀφείλομεν και νὰ προσέλωμεν εἰς αὐτό, και νὰ λάβωμεν θέσιν εἰς τὴν τράπεζαν, και φάγωμεν τὰ προσφερόμενα εἰς ἡμᾶς φαγητά, τὰ ὁποία θὰ ἐξασφαλίσωσιν εἰς ἡμᾶς τὴν ζωὴν. Οὐαὶ δὲ εἰς ἡμᾶς ἐὰν περιστώμενοι εἰς φροντίδας κοσμικὰς ἀρνηθῶμεν τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην. Θὰ στερηθῶμεν ἀσφαλῶς πάντων τῶν ἀγαθῶν, τὰ ὁποία ἔχει προορίσῃ εἰς τοὺς εὐπειθεῖς και ὑπήκοους προσκεκλημένους ὁ Κύριος ἡμῶν. Καὶ ἡ προτίμησις τῶν ὕλικῶν ἀγαθῶν δὲν εἶναι ἀνταξία τῆς ζημίας, τὴν ὁποίαν θὰ προξενήσῃ εἰς ἡμᾶς ἡ ἀπόλλεια τῶν οὐρανίων και πνευματικῶν ἀγαθῶν. Δι' αὐτὸ ὀφείλομεν πάντες ἡμεῖς οἱ φέροντες τὸ μέγα ὄνομα τοῦ Χριστιανοῦ νὰ μὴ παραδιδώμεθα τελείως εἰς τὰς κοσμικὰς ἀσχολίας, ἀλλὰ νὰ ἀφιερῶνται και μέρος τῆς ζωῆς ἡμῶν εἰς τὰς φροντίδας περὶ τῆς ψυχικῆς ἡμῶν σωτηρίας, προσκομίζοντες εἰς τὴν ψυχὴν ἡμῶν τὴν θείαν τροφήν, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος διὰ τοῦ Εὐαγγελίου αὐτοῦ προσφέρει εἰς ἡμᾶς.

Ναί. Τὰ παραγγέλματα τοῦ Σωτῆρος εἶναι ἢ κατὰ τὴν καὶ ἁγία τροφή ἢ ὁποία σώζει τὴν ψυχὴν ἡμῶν και καθ' ἡμᾶς ὅχι μόνον κλητοὺς, ἀλλὰ και ἐκλεκτοὺς.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ο ΧΑΡΟΣ ΚΑΙ Τ' ΑΔΕΡΦΙΑ

Ἀνάθεμά τον, ποῦ τὸ εἶπῃ: «τὰδέρφια δὲν πονοῦνται». Τὰδέρφια σκίζουν τὰ βουνά, και δέντρα ξεριζώνουν. Τὰδέρφια ἐκυνήγησαν και νίκησαν τὸ Χάρο. Δύο ἀδέρφια εἶχαν ἀδερφή, σὲν κόσμο ξακουσμένη, τὴν Ἰθύναν. Ἡ Ἰθύναν, τὴν ζήλευεν ἡ Χώρα, τὴν ζήλευε και ὁ Χάρος, και θέλει νὰ τὴν πάρῃ. Στὸ σπίτι τρέχει και βροντᾷ, σὰ νὰ ἦταν νοικοκύρης: — Ἀνοιξε, κόρη, γιὰ νὰ μὲν, τοιμάσου, νὰ σὲ πάρω. — Τί ἐγὼ εἶμαι ὁ γιὸς τῆς μαύρης γῆς, τῆς ἀρχαίας, τῆς ἀρχαίας. — Ἀπὸ με, Χάροντα, ἀπὸ με, σήμερα μὴ μὲ παίρνεις! Ταχὺ Σαββάτο, νὰ λουστῶ, τὴν Κυριακὴν ν' ἀλλάξω. Καὶ τὴν Δευτέραν τὸ ταχὺ ἐρχομαι μοναχὴ μου. — Ἀπ' τὰ μαλλιά τὴν ἀρπάζε, κι' ἡ κόρη κλαίει και σκούζει. — Νὰ και τὰδέρφια, πῶρτασαν ἡ ψυχὴ ἀπ' τὸ κορφοβοῦν. Τὸ Χάροντα κυνήγησαν και γλύτωσαν τὴν κόρη!

ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ ΚΑΙ ΕΛΛΕΙΨΕΙΣ

Γ'

Ἐχάρην πολὺ, εἶπε πρὸς ἐμὲ ὁ ἀλλογενὴς σοφὸς και τῆς Ἑλλάδος καθολικῶς και ἐμοῦ ἰδιαίτερος, ὅτε με συνήτησε καθ' ὅδον, διότι εὐχρηστέητε νὰ δημοσιεύσῃς τὴν πρὸ ἡμερῶν γενομένην συνδιάλεξιν μας περὶ χαρακτήρων. Ἡ δημοσίευσίς αὐτῆς ὅχι μόνον μὲ πείθει δὲν σὰς ἐλύπησα διὰ τῆς παρησίας μου ἀλλὰ και μοι παρῆγε τὴν ἐλπίδα ὅτι εἶναι κάλλιστα δυνατὴ ἡ θεραπεία κακῶν. Διότι ἡξέυρετε βέβαια, ὅτι πρῶτον ἀρχὴ τῆς βεβαίας τῶν ἀνθρωπίνων ἀτελειῶν και ἐλλείψεων εἶναι ἡ ἐχῶμεν τὸ θάρρος νὰ κούωμεν αὐτὰς ἐλεγχόμενες παρ' ἄλλων. Βέβαια ἀπαιτεῖται γενναϊότης και αὐταπαρνησία μὲν νὰ κατορθώσῃ τις νὰ ἀκούῃ ἀνευ ὀργῆς τὰ ἐλαττώματα αὐτοῦ. Καθὼς δὲ θὰ ἐνθυμήσῃ, τὸ εἶπε και κάποιος τοὺς σοφοὺς προγόνους σας, ὅτι οὐδὲν εἶναι τοσοῦτον μασιώτερον πρᾶγμα ὅσον τὸ νὰ ἡμπορήσῃ τις ν' ἀκούῃ ὀργῆς τὰ ἐλαττώματά του. Τὸ λεγόμενον δὲ περὶ ἰσχύος και περὶ τῶν ἐθνῶν. Ἄν τὸ ἔθνος σας ἀνευ τινὸς μοῦ ἀκούῃ νὰ ἐξελεγχῶνται τὰ ἐλαττώματά του, σημαίνει ὅτι ἔχει συνείδησιν τῶν κακῶν τούτων και ὅτι πορεύεται νὰ παλλαγῇ αὐτῶν. Εἰς ταῦτα ἐγὼ ἀπῆντησα ἐπειδὴ κατὰ τὴν λαϊκὴν λόγιον ὁποῖος σ' ἀγαπᾷ σὲ κάνει νὰ γελᾷς διὰ τοῦτο πάντοτε συνηθίζω ν' ἀκούω μετὰ προσοχῆς παρατηρήσεις περὶ τῶν ἐλαττωμάτων και ἐμοῦ προσοχῆς και τῆς περὶ ἐμὲ κοινωνίας γενικῶς. Ἐχὼ μάλιστα γνῶμην ὅτι μόνον ὁ μωρὸς ἡμπορεῖ νὰ φαντάζεται ἐὰν τέλειον εἰς ὅλα και ἀνώτερον πάσης παρατηρήσεως διορθώσεως. Ἡ μήπως δὲν ἐδίδασκεν ἡμᾶς ὁ παλαιὸς Πλάτων πᾶς δυνάμεθα νὰ ὠφελώμεθα ἐκ τῶν ἐχθρῶν. Ἐὰν δὲ τοῦτο ἀληθεύῃ, ὅπως ἀληθεύει πράγματι, περὶ ἐχθρῶν και διὰ τοῦτο ἐπιβάλλεται εἰς ἡμᾶς νὰ ἀκούω αὐτοὺς προσεκτικῶς και νὰ διορθώωμεν τὰ ὅσα μᾶς γινόν, πολὺ περισσότερο βέβαια ἐπιβάλλεται εἰς ἡμᾶς ἀκούωμεν μετὰ μεγάλης προσοχῆς και νὰ ὠφελώμεθα τῶν λόγων ἀνδρῶν, οἷος ὑμεῖς, ὅστις και φίλος τῶν ἀνδρῶν ἀκριφῆς εἴθε και ὅσας παρατηρήσεις μᾶς κάμνουν τὰς κάμνετε ὅχι διὰ νὰ μᾶς χλευάσετε και γελοιοποιήσῃς ἐνώπιον τοῦ κόσμου ὅλου, ὅπως μερικοὶ ἄλλοι ὀνόματι νον φιλέλληνες, ἀλλὰ τούναντίον τὰς λέγετε μὲ πόνη

ψυχῆς σας πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ἐδῶ, ἐπὶ τῷ εὐγενεῖ και φιλελευθινῷ σκοπῷ, ἵνα παρατηρήσωμεν εἰς τοὺς λόγους σας τοὺς ὡς εἰς κάτοπτρον τὰ ἐλαττώματά μας και προσπαθήσωμεν νὰ διορθώσωμεν αὐτά. Λοιπὸν, φίλε, πρέπει νὰ ἡξέυρετε ὅτι ὅχι μόνον δὲν μᾶς ἐλύπησαν αἱ παρατηρήσεις σας ἐκεῖναι, ἀλλὰ και εὐγνωμονοῦμεν δι' αὐτὰς και πολλὴν θὰ σὰς ὀφείλωμεν χάριν, ἐὰν και ἄλλας τοιαύτας παρατηρήσεις εὐαρεστηθῇτε νὰ μᾶς κάμετε και εἰς τὸ μέλλον.

Ὅτε ἐγὼ ἐτελείωσα τοὺς λόγους τούτους, ἐκεῖνος ἐσταμάτησε, διότι ἔτυχε νὰ περιπατῶμεν κατὰ τὴν συνομιλίαν ταύτην, προσέβλεψέ με διὰ τῶν πλήρων στοργῆς και εὐχαριστήσεως ὀφθαλμῶν του και εἶπε μοι: Δὲν ἀμφεβαλλον ποτὲ ὅτι οὕτω θὰ ἐσκέπτεσθε, χαίρω δ' ὅμως ὅτι και μετὰ τὰ λεχθέντα βεβαιούμαι περὶ τούτου. Ἀκριβῶς δὲ ἡ προθυμία σας αὕτη παρέχει μοι αἰτίαν νὰ προσθέσω εἰς τὰ λεχθέντα ἄλλα τινὰ, ὅσα κατόπιν τῆς πρώτης συνομιλίας μας παρετήρησα και ἐσκέφθην.

Λοιπὸν ἰδοὺ τινα ἐξ αὐτῶν. Μένω τώρα ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν ἐδῶ και συνομιλῶ μετὰ διαφόρων προσώπων, μεταβαίνω εἰς τὴν Βουλὴν, εἰς τὰ καφεῖα, εἰς τὰ θέατρα και καθόλου πανταχοῦ ὅπου γίνονται συναθροίσεις ἀνθρώπων, ἐπισκέπτομαι κατ' οἶκον πολλοὺς φίλους και δέχομαι ἄλλους πρὸ τινος χρόνου περιήλθον τὴν Πελοπόννησον, ἐπλεῦσα εἰς Κρήτην και Σμύρνην ὥστε δύναμαι νὰ εἶπω ὅτι ἡδυνήθην νὰ εἰσέλθω εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν και ὅτι διέγνων αὐτὸ συνέγγυς τοὺς λογισμοὺς και τὰ αἰσθήματα τοῦ ἔθνους σας. Καὶ λοιπὸν ὀφείλω νὰ σὰς ὁμολογήσω ὅτι ἐκπλήττομαι παρατηρῶν πόσον ὀλίγη ἐντύπωσις ἔκαμον και κάμνουν εἰς τὸν λαόν σας και εἰς ὅλους σας αἱ ἐπ' ἐσχάτων γενόμεναι ἐν τῇ Ἀσίᾳ πολιτικαὶ και κοινωνικαὶ μεταβολαί. Ὅτι πνεῦμα ἀφυπνίσσεως και ἀναγεννήσεως ἐπέπνευσεν ἀπὸ τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης και Ἀμερικῆς μέχρι Βοσπόρου, Τεχεράνης, Πεκίνου, Τόκιο και Καίρου, ὅτι αἱ τεράστιαι αὐτὰ μάζαι ἀνθρώπων ἀφυπνίσθησαν και ὁρμῶσι νὰ ἀνταγωνισθῶσι πρὸς τὴν διδασκαλίαν αὐτῶν γηραιῶν Εὐρώπην οὐχὶ μόνον πολεμικῶς, ὅπως ἐπράξαν ἤδη οἱ Ἰάπωνες, ἀλλὰ και ἐμπορικῶς και βιομηχανικῶς, ὅτι ἐν μιᾷ λέξει εὐρίσκει μεθὰ πρὸ ἐνὸς μεγίστου κοσμοπολιτικοῦ γεγονότος, πρὸ μιᾶς νέας ἱστορικῆς ἐξελέξεως τοῦ κόσμου, τοῦτο δὲν φαίνεται νὰ παρατηρήσῃτε ἀκόμη σεῖς οἱ Ἕλληνες. Διὰ τοῦτο παρατηρῶ ὅτι ἐν τῇ διανοίᾳ σας ὁ Αἰγύπτιος Ἀραψ εἶναι πάντοτε ὁ ἴδιος ἀρχαῖος φελάχος οὐδεμιᾶς προσοχῆς ἄξιος, ὁμοίως οἱ Σῖναι και Ἰνδοὶ εἶναι διὰ σὰς πάντοτε οἱ ἴδιοι, δηλ. λαοὶ κοιμώμενοι τὸν βαρὺν λήθαργον τῆς δουλείας και τῆς ἀμαθείας. τὰ αὐτὰ φρονεῖτε και περὶ τῶν Περσῶν, τῶν Κούρδων, τῶν Τούρκων κλπ. κλπ. Ἐδῶ πρὸς κεῖται μεγάλη πλάνη, δυναμένη νὰ ὀδηγήσῃ εἰς μεγάλας ἐκπλήξεις και δυσεπανορθώτους βλάβας. Διότι οἱ λαοὶ οὗτοι, φίλε μου, ἐξύπνισαν και ἤρχισαν νὰ μαθαίνουν και νὰ ἐφαρμόζουν τὰς νεωτάτας Εὐρωπαϊκὰς μεθόδους εἰς τὸ ἐμπόριον, εἰς τὴν βιομηχανίαν και εἰς ὅλα τὰ ἔργα τοῦ πολιτισμοῦ. Σεῖς οἱ Ἕλληνες ἐφαίνεσθαι ὡς ὑπὸ τῆς φύσεως προωρισμένοι νὰ μεσουλαθήσετε μεταξὺ ὅλων τῶν λαῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης και τῶν τῆς Ἀνατολῆς και νὰ ὠφελήσῃτε τὰ μέγιστα διδάσκοντες αὐτοὺς τὰ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Καὶ ἐν τούτοις σεῖς φαίνεσθε ὡς νὰ κοιμάσθε, ὡς νὰ μὴ ἀντιλαμβάνεσθε πόσον μεγάλη μεταβολὴ συνέβη και συμβαίνει ἀνὰ τὴν ἀρχαίαν Ἀσίαν κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους χρόνους και ὡς εἰπεῖν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν σας. Διὰ τοῦτο βλέπω ὅτι σεῖς ἐξακολουθεῖτε νὰ ἐργάζεσθε ὅπως πρότερον και νὰ πολιτεύεσθε πρὸς τοὺς Ἀσιάτας κατὰ τὸν αὐτὸν πάντοτε τρόπον. τοῦτο βεβαίως εἶναι ἐσφαλμένον και εὐχνομαι νὰ μὴ ἀποβῇ λίαν βλαβερὸν εἰς σὰς.

ΑΙ ΑΓΙΑΙ ΣΥΝΑΞΕΙΣ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Μετὰ τὸ μνημόσυνον τοῦ Ἐπισκόπου ὁ Διάκονος ἱστάμενος παρὰ τὴν Ἁγίαν θύραν, και βλέπων πρὸς τὸν λαόν ἀναγινώσκει τὰ ἐν ταῖς Διπτύχοις τῶν ζώντων ἀναγεγραμμένα ὀνόματα τῶν ἀνωτάτων Ἐκκλησιαστικῶν και πολιτικῶν ἀρχόντων, και προσέτι ἐν γενικῇ φράσει πάντων ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἕκαστος τῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ Συνάξει παρευρισκομένων ἔχει ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν. «Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, και πάντων και πασῶν». Κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν καθ' ἣν ψάλλεται τὸ Ἄξιόν ἐστι ἕκαστος Χριστιανὸς ἐν εὐλαβείᾳ και προσευχῇ ἱστάμενος ὀφείλει ν' ἀναφέρῃ ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ τὰ ὀνόματα ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ποθεῖ νὰ περιλάβῃ ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῆς θείας χάριτος, ἥτις ἐκ τῆς ἀναίμακτου ἁγίας θυσίας πηγάζει ἐπὶ τοὺς πιστοὺς, ὑπὲρ ὧν ἡ ἁγία ἀναφορὰ ἀναφέρεται. Οὕτω δ' ὁ λαὸς ἀποκρινόμενος εἰς τὸν Διάκονον, και ἔχων ἤδη μνημονεύσει νοερῶς τῶν οἰκείων αὐτοῦ λέγει, διὰ τοῦ χοροῦ—Καὶ πάντων και πασῶν—ἥτοι μνήσθητι Κύριε και πάντων ἐκείνων και πασῶν, ἀνδρῶν και γυναικῶν, τοὺς ὁποίους ἕκαστος ἐξ ἡμῶν διανοεῖται κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην. Ὁ ἱερεὺς συνεχίζων μουσικῶς τὴν εὐχὴν παρακαλεῖ τὸν Κύριον ἵνα μνησθῇ τῆς πόλεως ἐν ἣ παροικεῖ αὐτός τε, και οἱ τὴν ἱερὰν Σύναξιν ἀποτελοῦντες καθὼς και πάσης πόλεως και κώμης, και τῶν ἐν αὐταῖς οἰκούντων πιστῶν, και οὐ μόνον τούτων, ἀλλὰ και τῶν ἐν θαλάσῃ ταξειδεούντων, τῶν κατὰ ξηρὰν ὁδοιπορούντων, τῶν νοσούντων, τῶν ἐν καταναγκαστικοῖς ἔργοις βασανιζομένων, τῶν αἰχμαλώτων, και σώσῃ πάντας τούτους. Καὶ εἰτα παρακαλεῖ νὰ μνησθῇ ὁ Κύριος τῶν συνευφρονούντων, και ἀγαθὰ ἔργα ἐργαζομένων ἐν ταῖς ἁγίαις αὐτοῦ Ἐκκλησίαις, και ἐκείνων οἵτινες φροντίζουν περὶ τῶν πνευμένων, και παρακαλεῖ ἵνα εἰς πάντας τοὺς ἐν τῇ ἁγίᾳ Συνάξει εὐρισκομένους λαϊκοὺς και κληρικοὺς, ἐξαποστείλῃ τὰ ἐλεη και τὴν εὐπλαγχνίαν αὐτοῦ.

Καὶ περατοῖ τὰς τῶν διπτύχων εὐχὰς και τὰ μνημόσυνα ἐκφωνῶν τὴν δέσπιν ἵνα καταξιώθωμεν οἱ πάντες, ἐκ πάσης φυλῆς και παντὸς γένους ἐν ὁμοφωνίᾳ μαρτυρουμένη διὰ τῆς ἐνότητος τῶν ἐκ τοῦ στόματος ἐξερχομένων εὐχῶν, και τῆς ἐνότητος τῶν τῆς ψυχῆς διανοημάτων, και τῶν τῆς καρδίας συναισθημάτων—ἐν ἐνὶ στόματι και μιᾷ καρδίᾳ—νὰ δοξάζωμεν και ν' ἀνυμνῶμεν τὸ πάντιμον και μεγαλοπρεπὲς ὄνομα Σου, τοῦ Πατρὸς και τοῦ Υἱοῦ και τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ ὁ λαὸς μετέχει τῆς εὐχῆς λέγων τὸ—Ἀμήν—Γένοιτο. Ὁ Λειτουργὸς ὡς συνέπειαν τῆς ἐνότητος και ὁμονοίας, ἣν ὡς ἀνωτέρω ἐπικαλεῖται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκφωνεῖ τὴν ἐξῆς ἐκφώνησιν λέγων ὅτι διδομένης εἰς τοὺς πιστοὺς τῆς ἐν ἐνὶ στόματι και μιᾷ καρδίᾳ δοξολογίας τοῦ Μεγάλου Θεοῦ, τὰ ἐλεη αὐτοῦ θὰ ὦσιν ἀφύκτως μετὰ πάντων ἡμῶν, και εἰς βεβαίωσιν σφραγίζει τὸν λαόν διὰ τοῦ Τιμίου σταυροῦ.—Καὶ ἔσται τὰ ἐλεη τοῦ Μεγάλου Θεοῦ κ.λ.—Ὁ λαὸς διὰ χοροῦ ἀντεπεύχεται τὰ ἐλεη ταῦτα και εἰς τὸν εὐλογούντα αὐτὸν λειτουργόν. Ὑάλλων—Και μετὰ τοῦ Πνεύματος Σου.

Κατὰ τὴν ἐκφώνησιν—Ἐξαίρετος τῆς Παναγίας κ.λ.—ὁ λειτουργὸς θυμῷ τὰ τίμια δῶρα και εἰτα παραδίδει τὸ θυμιατῆριον εἰς τὸν διάκονον, ὅστις μεταβαίνειν ὀπίσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης θυμῷ ἐν ᾧ συγχρόνως μνημονεύει ὡς εἰδομένον ἀνωτέρω τῶν ὧν θέλει ὀνομάτων τῶν πιστῶν. Τὸ θυμιαμα λοιπὸν κατὰ ταύτην τὴν ὥραν εἶναι καθ' ἡμᾶς θυμιαμα τοῦ τελουμένου μνημοσύνου ἐν τῇ ἀναγνώσει τῶν διπτύχων

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαί ὑπὲρ τῶν «Πατρίων»

Τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον ἀπέστειλε τῇ Ἐταιρείᾳ ψηφισθεῖσα ὑπὸ τῆς Συγκλήτου ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν «Πατρίων» συνδρομὴν ἐτησίαν ἐκ δρ. 250.

Ἀνώνυμος ἐκ Μόσχ. δρ. 10.

Ὁ κ. Βασ. ἐκ Κυδωνίων δρ. 5.

Μέλος τῆς Ἐταιρείας, ἀντὶ στεφάνου κατὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ πρώτου αὐτῆς δρ. 100.

Ὁ Δῆμος Κρανῶνος συνδρομὴν αὐτοῦ διὰ τὸ 1909 δρ. 50.

Ἀνώνυμος (Κ. Τ.) Βώλου δρ. 2.

Ὁ Δῆμος Πηλαιοκάστρου (Σάμου) φρ. χρ. 20.

Ὁ κ. Φ. Κ. Μανουσάκης γρ. 20.

Ὁ κ. Ἡρ. Φίτσιος γρ. 10.

Τῇ εὐγενεὶ φροντίδι τοῦ ἐν Σεβαστοπόλει κ. Ἰακώβου Φωστήρου οἱ κ. κ. Ἀρχιμανδρίτης Γρηγ. Βούκουνας ρουβλ. 1,50. Δημ. Ἀσημομύτης ρ. 1,00. Μηνᾶς Ξενάκης ρ. 3. Θεόδ. Τυκτόπουλος ρ. 0,50. Ἀθ. Γορέγης ρ. 0,50. Ἀχ. Τυκτόπουλος ρ. 1,00. Γρηγ. Ντόστης ρ. 2,00. Παναγῆς Ἰορδάνου ρ. 1,00. Εὐθ. Βασιλειάδης ρ. 0,50. Γεώργ. Ἰορδανίδης ρ. 1,00. Ἰορδάνης Παπαδόπουλος ρ. 1,00. Συμεὼν Στυλίδης ρ. 3,00. Σπ. Σηλεμὶς ρ. 0,50. Ἐπαμ. Σιαμανίδης ρ. 1,00. Ἀβρ. Τογανίδης ρ. 0,50. Δημ. Σαϊτανίδης ρ. 0,50. Θεοφανῶ Χ. Ἰωάννου ρουβλ. 0,50. Ἰάκ. Φωστήρου ρ. 3,00. ἐν ὅλῳ ρουβλ. 22 ἤτοι φράγκα 57.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ε.Μ.Λάρον καα, Σ(Δ.Κ)πολιν, Μ' Ἀργοςτόλιον. Ἀποστέλλομεν εὐχαρίστως ἀλλὰ πρὸς διανομὴν οὐχὶ δὲ ἐν μόνον φύλλον. Τοῦτο στοιχίζει ταχυδρομικὰ ἐτησίως δρ. 2,60 ἐνῷ μὲ τὸ αὐτὸ πρὸς ταχυδρομοῦμεν 7. Ὅστε ἡ πρῆπει ὀζητῶν νὰ διανεῖμη 7, ἢ νὰ πρὸς σκοληθῇ εἰς ἑμίλον πρὸς ὃν ὑπὸ μίαν διεύθυνσιν ν' ἀποστέλλωμεν τόσα.—Βρ. Β. Τύνητα, Στ. Κ. Α. Κέρτες, Βασ. Δημ. Σμύρνην, Χρ. Στ. Δόουε λ. Ζητούμενα φύλλα ἀποστέλλαν.—Μιχ. Κ. Ὁδῆσόν. Καταρτίζεται σχετικὸς κατάλογος.

τῶν κεκοιμημένων. Ὡς γνωστὸν ἡ Ἐκκλησία ἐν ταῖς δεήσεσιν αὐτῆς ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων ποιεῖται ῥῆσιν τοῦ θυμιάματος καθ' ὃν χρόνον τελεῖται ἡ δέησις. Ἀλλὰ τὸ θυμιάμα ἀπαιτεῖται καὶ κατὰ τὴν ὥραν τῆς μεσουσιώσεως τῶν τιμίων δώρων. Τοῦτο τοῦλάχιστον διδάσκει ἡ παράδοσις ἢ ἐν πολλαῖς συγγραφαῖς τῶν Πατέρων ἀπαντῶσα. Φαίνεται ὅτι ἐπειδὴ τὰ δύο σημεῖα τῆς λειτουργίας δὲν ἀφίστανται πολὺ ἀπ' ἀλλήλων συνεχωνεύθησαν τὰ δύο θυμιάματα εἰς ἓν κατὰ τὴν ἐκφώνησιν, ὅθεν ἄρχεται ἡ ἀνάπτυξις τῶν Διπτύχων. Καὶ περατοῦται ἐνταῦθα ἡ Μεγάλῃ Λειτουργικῇ εὐχῇ, ἥς ὁ λειτουργὸς ἄρχεται ἀπὸ τῆς προτροπῆς—Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.—Ἡ εὐχὴ αὕτη ἀνεγινώσκετο τὸ πάλαι ἐκφώνως. Τοῦτο τοῦλάχιστον ἐξάγεται ἐκ τῶν Ἀποστολικῶν Διαταγῶν. Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι χάριν συντομίας ἐπεκράτησε σὺν τῷ χρόνῳ ἡ μυστικὴ ἀνέγνωσις τῶν περισσοτέρων μερῶν τῆς εὐχῆς καὶ ἡ ἐκφώνησις τῶν κυριωτέρων σημείων αὐτῆς. Ἐν δὲ τῷ μεταξύ ἡ ψάλλουσιν οἱ χοροὶ, ἢ δέεται ὁ διάκονος καὶ ἀπαντᾷ ὁ λαὸς διὰ τοῦ χοροῦ.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα.

«Συμβούλους προκομμένους μὲ πατριωτισμόν»

Νὰ βάλωμεν εἰς ὅλα νὰ δίδουν ὁρισμόν.

Ὁ νόμος νὰ ναι πρῶτος καὶ μόνος ὁδηγός

Καὶ τῆς πατρίδος ἕνας νὰ γίνῃ ἀρχηγός».

Ρήγας ὁ Φεραῖος

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΔΟΧΟΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΗΣ ΤΩ 1866

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΥΠΟΜΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Κεφάλαιον δρ. 5.000.000

Τμήμα Τραπεζικόν. Πᾶσα Τραπεζικὴ ἔργασία.
Τμήμα Χρηματιστηρίου. Ἀγοραπωλησία
χρεωγράφων.

Τμήμα ἐμπορίου.

Τμήμα ἀσφαλείας πυρὸς καὶ ζωῆς ὁ Γαλλικὸς «Φοίνιξ».

Τόκοι καταθέσεων.

3 1)2 ο)ο ἀπόδοσις εἰς πρώτην ζήτησιν
4 ο)ο » μετὰ τρεῖς μῆνας
4 1)4 ο)ο » μετὰ ἕξ μῆνας
4 1)2 ο)ο » μετὰ ἓν ἔτος
5 ο)ο » μετὰ δύο ἔτη
5 1)2 ο)ο » μετὰ τρία ἔτη καὶ πλέον
Διὰ καταθέσεις εἰς χρυσὸν κατὰ 1)2 ο)ο
ὀλιγώτερον.

Ράπτρια κυριῶν Κα Φωτεινὴ Κοκκινόπουλου.

ὑποδηματοποιεῖον διευθυντῆς ὁ κ. Πιτάρκης, θραυθεῖς μὲ μεγάλα βραβεῖα εἰς διεθνεῖς ἐκθέσεις.

Ραφεῖον Στρατιωτικῶν καὶ διαφόρων ἄλλων στολῶν. Πηλίκια καὶ χρυσοκεντήματα. Καπέλλα κυριῶν. Ἡ εἰσοδος ἐλευθερά εἰς πάντας. Τιμαὶ ὀρισμέναι καὶ μικραί.

Ἑλληνικὴ στρατιωτικὴ ἐνωσις.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝ. ΣΤΟΛΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1909

Δ' ΚΛΗΡΩΣΙΣ: 31 Δεκεμβρίου 1909

ΔΡΑΧ. 900.000 ΚΕΡΔΗ

ΚΕΡΔΗ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ

1 Μέγα κέρδος ἐκ	δραχ.	100,000
1 Κέρδος..... ἐκ	»	25,000
1 Κέρδος..... ἐκ	»	10,000
3 Κέρδη..... ἐκ	»	5,000
5 Κέρδη..... ἐκ	»	1,000
411 Κέρδη..... ἐκ	»	100
578 Κέρδη..... ἐκ	»	50

1000 ἐν ὅλῳ Κέρδη ἀξίας δραχμῶν 225,000 Δραχμῶν.

Γραμμάτια πωλοῦνται: Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίων ἀρχῶν, εἰς τὰς Τραπεζὰς, εἰς τοὺς σταθμάρχας καὶ στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλείων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς δραχμὴν μίαν ἑκάστον γραμματίον, ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, Ἀθήναις. Ὁ Διευθυνὼν Τμημάτων γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐγένετο ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος ἡ 23η κληρῶσις τοῦ Κτηματικοῦ λαχειοφύρου Δανείου τῶν 20,500,000 δρ. τῶν ἑκατομταδράχμων μετοχῶν ἡ ὀρισμένη διὰ τὴν 1ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ.

Ἐκ τῆς κληρωτίδος ἐξήχθησαν οἱ ἀκόλουθοι δέκα ἑξ (16) ἀριθμοί.

184.013 κερδίζων 50.000 δραχ. 17.539,

162.031, 58.519, 89.921, 96.806 ἀπὸ 000 δρ. 52.091, 5.064, 182.572, 68.411, 101.664, 75.221, 81.211, 59.400, 153.304 ἀπὸ 1.000 δραχ.

Ἐκ τῆς κληρωτίδος ἐξήχθησαν καὶ 12 ἀριθμοὶ ὁμολογιῶν, αἵτινες θὰ πληρωθῶσι εἰς τὸ ἄρτιον πρὸς δραχμ. 100 ἑκάστη.

Τὰ κερδῆθέντα ποσὰ πληρώνονται τὴν 30ην Δεκεμβρίου 1909 εἰς τραπεζικὰ γράμματα ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῶν οἰκείων τίτλων.